

آزمون تقریری املا پایه نهم نوبت نخست دبیرستان امام رضا(ع)

این عالم خانه خداست و فرش وی زمین است و لکن سقفی بی ستون و این عجب تراست و چراغ وی ماه است و شعله وی آفتاب و
تقدیل های وی ستارگان و تواز عجیب این غافل، که خانه بس بزرگ است و چشم تو بس مختصر و در وی نمی گنجد.

سخن ناپرسیده گویی و از گفتار خیره پر میز کن. چون باز پرسند، جز راست گویی. تا نخواهند، کس را نصیحت گویی و پندیده، خاصه کسی را که پند
نشود که او خود اوقفه در میان جمع هیچ کس را نپندیده. از جای تمت زده پر میز کن و از یاد بداندیش و بد آموز بگریز.

داعیه ای در باطن من پدید آمد که به هیچ وجه در آن حالت که اندر بودم، راضی توانستم بود. دارایی ام بفروختم و اسب خریدم و از وطن غمیش
رحلت کردم. به دولت صفاریان پیوستم. هر روز بر شکوه و شوکت و لشکر من افزوده می گشت و اندک اندک کار من بالا گرفت و اثری کرد تا بعد
خراسان را به فرمان غمیش در آوردم.

آنچه در شناخت افراد به مایاری می رساند، مشورت با پدر و مادر، معلمان دلسوز، و مریدان با تجربه است که ما را از دام و چاه این راه آگاه می سازد
و آسیب های این مسیر را نشان می دهد. چه بسیارند کسانی که لاف دوستی می زنند اما در حقیقت کرک های بی در جامه کوفته اند.

خبر و گفت: ای پیر مرد، در موسم کنشالی و فرتوتی کار ایام جوانی پیشه کرده ای. وقت آن است که دست از این میل و آرزو برداری و
درخت اعمال نیک در بهشت بستانی، چه جای این حرص و هوس باطل است؟